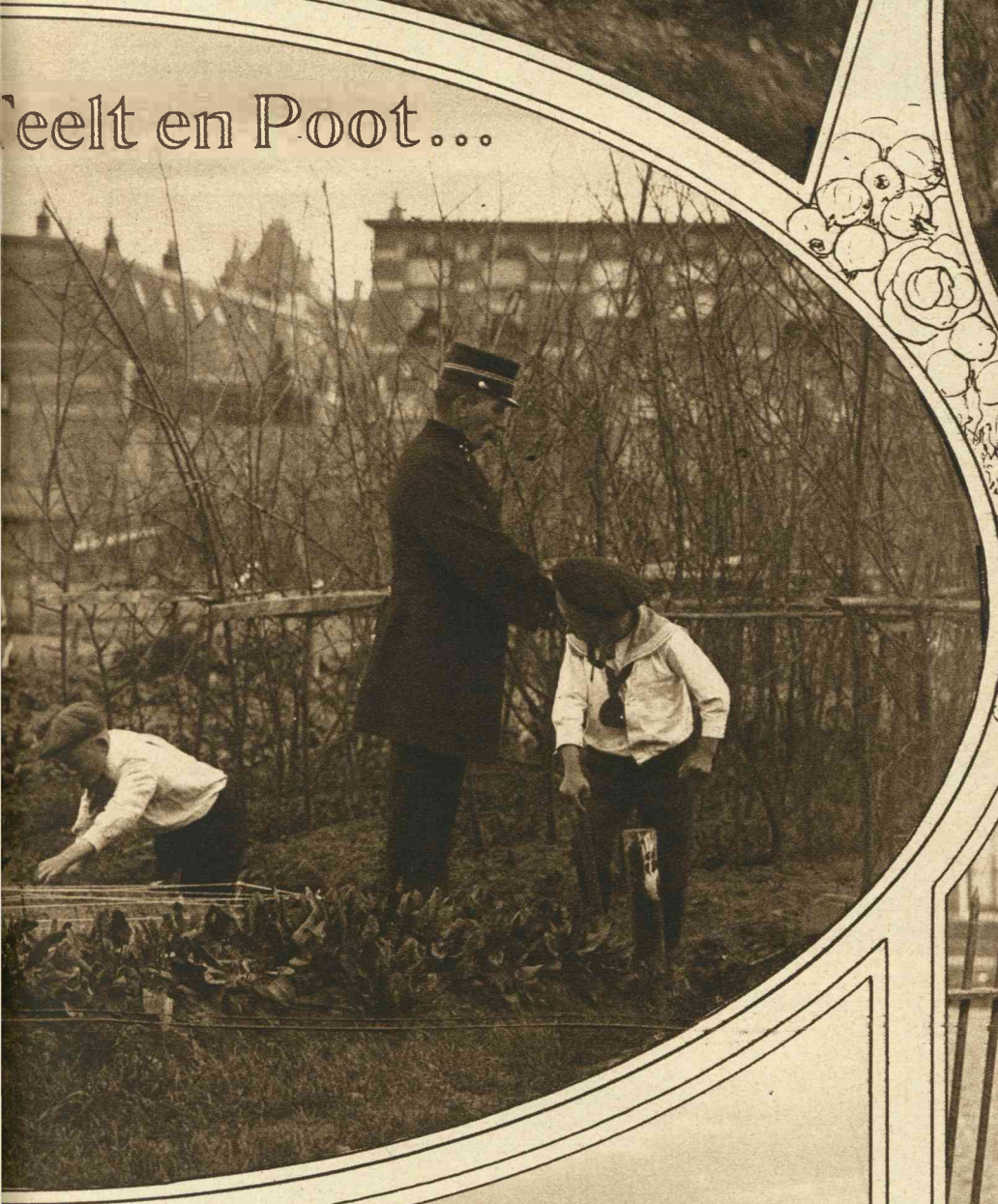
e àl of niet ge-
t voor den mi-
nst — 't doet
e, maar voor
möet je te-
dig deugen.
Moeder en
an 't werk.
komt va-
nog met
usje.

Teelt en Poot...

Zijn aandacht geheel in beslag genomen door z'n aardappelen, werd mijnheer „geknipt."

of jong —, verstand of geèn
rte: wie handen heeft poot,
zaait of harkt.

uidde op zulke ernstige, ab-
dan zou het „hoe" ons vaak
dwongen. — Voor een slecht
en duister wezen als een uit-
phi, zóó weinig zegt hij hem,
lf woord noodig heeft, om te
ervan duidelijk zijn. Immers,
dat de aanmaning onzer Re-
ing om zèlf haar aardappelen
nst te vroèg is gekomen of
egel voor de verre toekomst
zijn ons ten volle bewust van
id ervan. „Waarom" men dus
ok al heeft men er geen ver-
het is ernstig genoeg, maar
at is vaak om zich in stilte te
zagen dametjes in een viek-
nden door handschoentjes be-
te poten! Zij durfden den grond
vrees zichzelf of haar kleeren
ij naar kieken wilden — onze
oen, mislukte, waardoor een
verloren ging, iezers! — moch-
.. niet terwijl zij aan 't werk
ren, maar niet als „tuinierster",
it niet om te doen. Elders was
en harken, wiens onberispelijk
uitkomen, dat hij „verdwaald"
aren moeder en zoontje in het
en toen wij aanstalten maak-
egen ze ons even te wachten,
direct óok zouden komen.

Met scheermes-scherpe vouwen in z'n pantalon, een keurige duffelsche winterjas aan en een sierlijk dopje op, hanteert hij zijn hark even gracieus als mes en vork.

Een thans in 't geheel niet zonderlinge verschijning in de stad: een mijnheer op de fiets met hark, schoffel en een mandje groenten, onderweg van zijn tuintje naar huis.

humor zal ontwaken, wanneer u de kieken op deze pagina's beschouwt, al zult gij ook, met ons, overtuigd zijn van de noodzakelijkheid om zèlf te telen, wil men niet aan 't gevaar bloot staan van ondervoeding. En bovendien, wat doet de *manier* er feitelijk toe, want heeft men aan 10, laat ons zeggen op excentrieke wijze gepote, maar goede aardappelen niet meer, dan aan 100 Regeeringsaardappelen, die volgens de regelen der kunst zijn gepoot?